TS 137 14, f. 22

בשם רח מן כדמה אלחזן [יו]סף [ולו אני ליאך כאן יכון אליה אל אחינו יקרינו ברורינו בעלי בתינו שומרי משמרתינו קהלות הקודש גאולי יוי) בשם ישראל יכנו תסדו וצדקתיו יתנו סביב לאחלי תעודתו יחנו ויחור שמן בלב שלם יום יום יענו ומסלות בלבכם לו יפנו ואל שברתו יפנו זכיות וצדקתו יקנו ענים ומסכבים מרות בפמלים שלמעלה יבנו גומלי חסד חונני אביון החוכים לאהלי משפט להחיש להם ישע ופדיון ולעי י אהבת ציון אהובינו רי _ הזקנים היקרים דרים יחנם יול אלהיהם ויחון אותו היתרן יווחל וירחמם ויפן אלהם למען בריתו את אבותיהם יה נצרו אל ויטע שלומו באבליהם יקבץ פזוריהם יכנס נדחיהם יכניע אוביהם(!) והמשוכים לשוביהם בְּרדו בנוגשיהם ולפסחיהיו שוסיהם ישמח בעושיהם יגילו במלכם עזרם ומגנם אז ימלה(!) שחוק פיהם ורנה לשונם בראשם ה כבק מי א ער כת מד מת היו מלכנו דויד ראש בליות 15 כל ישראל ירום הודו יגדל כבודו וחמודו הנשיאים נשיאי 16 ישראל אלהים אלהינו יברכית (ם) וישמריהם וכל קרוביו וכל 17 18 משפחתם וכל אנשי ביתו אלהים אלהינו יברכיהם וישריהם 41" 17.70 ויקים בחיהם כעך שכ אל תירא כי עמך אני ויק בחיהם מש ואף גם זאת בראשם הזקנים הנכבדים והישישים 21